

ΤΟ ΖΑΓΟΡΙ ΚΑΙ ΟΙ ΚΟΙΝΟΤΙΚΕΣ ΕΚΛΟΓΕΣ

Η Αυτοδιοίκηση, που αποτελεί το βασικό κύτταρο της ζωής ενός Έθνους, έχει μια λαμπρή παράδοση στο Ζαγόρι. Κατά τους χρόνους της Τουρκοκρατίας δημιουργήθηκαν, με τα προνόμια που είχαν εξασφαλιστεί, ευνοϊκότερες συνθήκες στην περιοχή, που επέτρεψαν στους κοινοτικούς θεσμούς να αναπτυχθούν και να λειτουργήσουν, κατά τρόπο αξιοζήλευτο. Η κατάργηση των προνομίων κι αργότερα, με την απελευθέρωση, ή προσαρμογή στην κοινοτική νομοθεσία που ίσχυε σ' όλη την ελληνική επικράτεια, αποδυνάμωσαν την αυτοδιοίκηση που είχε αναπτυχθεί στο Ζαγόρι από τις θετικές κατακτήσεις της, αποχρωμάτισαν την παράδοση και —το χειρότερο— έγιναν αίτια να εμφανιστούν στο προσκήνιο οι άρνητικές πλευρές του θεσμού, αυτές που υπήρχαν και επί Τουρκοκρατίας, άλλ' αντιμετωπίζονταν τις περισσότερες φορές μ' επιτυχία από τη θούληση της κοινοτικής ομάδας και των εκπροσώπων της, κι εκείνες που με άφθονία εισήγαγε στις νέες χώρες ή μικροπολιτική συναλλαγή που είχε αναπτυχθεί στην Παλαιά Ελλάδα.

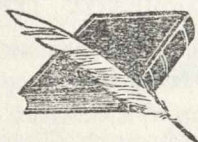
Έτσι από την παράδοση της αυτοδιοικήσεως του Ζαγοριού, που άς σημειωθεί έχει χαρακτηριστεί ως αξιόλογος σταθμός στην ιστορική διαδρομή του υπόδουλου Έλληνισμού και αποτελεί ακόμα και σήμερα αντικείμενο μελέτης εκ μέρους των έρευνητών, τίποτε σχεδόν δεν έμεινε. Οι επιπτώσεις από την κατάσταση που δημιουργήθηκε είναι εμφανής σ' όλους τους τομείς της κοινοτικής ζωής, ακόμα και της οικονομικής και κοινωνικής. Έφηση για την εκτέλεση έργων κοινωφε-

λών σε λίγες κοινότητες —με μεγάλη λύπη προβαίνουμε σ' αυτή τη διαπίστωση— υπάρχει. Η ιδιωτική περιουσία (δασοτεμάχια κλπ.) εξακολουθεί να είναι υπό αμφισβήτηση και —το χειρότερο— η διαμάχη για τα κοινοτικά, δημιουργήσε χάσμα ανάμεσα στις ανταγωνιζόμενες ομάδες, με αποτέλεσμα ή δραστηριότητά τους να εξαντλείται στην εκτόξευση κατηγοριών και στην προσπάθεια εξουδετέρωσης των αντιπάλων με κάθε μέσο, αντί να αποβαίνει συντελεστής προόδου και ανάπτυξης της κοινοτικής ζωής. Οι συνθήκες που επικρατούν σήμερα στο Ζαγόρι στον τομέα αυτό, συντελούν κι αυτές από την πλευρά τους στην παρακμή και τη συρρίκνωση της ζωής του. Μια πρόχειρη τεκμηρίωση της άποψέας μας αποτελεί ή μεταδημότευση πολλών Ζαγορίσιων στα άστικά κέντρα και ιδιαίτερα στα Γιάννινα. Άηδιασμένοι από την κατάσταση που επικρατεί στα χωριά τους αρκετοί διαγράφονται από τα μητρώα και τα δημοτολόγια κι αφήνουν έτσι άνοιχτο το έδαφος σε πολλούς που ασχολούνται με τα κοινοτικά πράγματα, όχι πάντοτε χωρίς ιδιοτέλεια.

Με την ευκαιρία των δημοτικών και κοινοτικών εκλογών που πλησιάζουν, ή έφημερίδα αυτή άπευθύνει έκκληση σ' όλους τους Ζαγορίσιους και πρό παντός τους ψηφοφόρους και σ' όσους φιλοδοξούν να εκλεγούν κοινοτικοί άρχοντες να αναλογιστούν τις ευθύνες τους απέναντι στην ιστορία και το μέλλον του Ζαγοριού. Η παράδοση του Ζαγοριού πρώτα υποχρεώνει να διεξαχθούν οι εκλογικοί άγώνες με πολιτισμένο τρόπο. "Ο-

● ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΣΤΗΝ 3η ΣΕΛ.

Η ΕΠΙΦΥΛΛΙΔΑ ΜΑΣ

Συέγεις για την επιβίωση ναί μια σωστή ανάπτυξη του Ζαγοριού

Β. ΤΖΙΟΒΑ, τ. Προέδρου Π.Σ. Ζαγορίσιων

Κρατώντας στα χέρια μου το 4ο φύλλο της μηνιαίας έφημερίδας «Το Ζαγόρι μας» (άξιος ό κόπος σ' όσους συντελούν στην έκδοσή της) και τρυπώντας κάθε μήνα μέσα απ' τις σελίδες της, τη σποργή και τη λαχτάρα των Ζαγορίσιων της διασποράς για το τόπο τους, άναρωτιέμαι:

«Τόση άγάπη και τέτοιο πάθος, χρόνια και χρόνια τώρα, (και ή έκδοση της έφημερίδας αυτής είναι μια άκόμα άπόδειξη) από ανθρώπους που ξερίζωσε ό άνεμοστρόβιλος της ζωής, πώς και σε πόσο έργο ύλοποιήθηκε τελικά; Και —δυστυχώς— ή πραγματικότητα άπαντάει, κουνώντας με θλίψη το κεφάλι: Σε λίγο, σε πολύ λίγο... Και σχεδόν σε τίποτε το ούσιαστικό.» Το Ζαγόρι μας (όπως κι' ολόκληρη ή όρεινή 'Ηπειρωτική ύπαιθρος) μέρα με τη μέρα ξεπέφτει, έρημνεται, γεράζει, χάνεται... Ούτε οι δρόμοι που γίνανε (όσοι γίνανε), ούτε ή τηλεόραση και

το ηλεκτρικό ψυγείο, ούτε και τ' αυτοκίνητο, στέκονται ή θα σταθούν ικανά να σταματήσουν τον κατήφορο. Και δέν θα τον σταματήσουν άσφαλώς ούτε ή αναμφισβήτητη άγάπη των Ζαγορίσιων και των διαφόρων οργανώσεών τους, ούτε τα ωραία λόγια κι' ή στείρα παρελθοντολογία, ούτε κι' όμορφες προθέσεις, όταν δέν έχουν τις προϋποθέσεις να ύλοποιηθούν σε έργο δημιουργικό· γιατί κι'

αυτός ό δρόμος για την κόλαση, είναι στρωμένος με καλές προθέσεις, λέει ό Δάντης. Μ' αυτό δέ θέλω να πω— πρὸς Θεού!!— πώς οι Ζαγορίσιοι θα πρέπει να σταυρώσουμε τα χέρια και μοιρολατρικά να δεχόμαστε μια κατάσταση. Κάθε άλλο... Έκείνο που θέλω να έπισημάνω, είναι πώς ή δεδομένη άγάπη και το ενδιαφέρον των Ζαγορίσιων και των ποικίλων φορέων τους, για να ύλοποιηθούν σε έρ-

γο, θα πρέπει να εκφραστούν με μια μεθοδευμένη δραστηριότητα, άφου πρώτα μελετηθούν, διαλεχτούν και ιεραρχηθούν οι στόχοι. Μια δραστηριότητα συντονισμένη και πάνω σε συγκεκριμένο και καλά μελετημένο προγραμματισμό, που θ' άγκαλιάζει ολόκληρο το Ζαγόρι, σε μια μακροπρόθεσμη προοπτική. Και για να γίνω πιο συγκεκριμένος: Θα πρέπει (κατά την ταπεινή μου, πάντα, γνώμη) οι Ζαγορίσιοι να καθίσουμε να κουβεντιάσουμε, να συνηγορηθούμε και να βρούμε μια κοινή γλώσσα, δίνοντας ένα συμφωνημένο περιεχόμενο σε όρισμένες λέξεις, όπως λ.χ. «ανάθιωση», «σωτηρία», «ανάπτυξη κ.λ.π. του Ζαγοριού μας. Γιατί πιστεύω πως πάνω σ' αυτό, υπάρχει ένας πολυμερής άντλήσιμος και μια ύποκειμενικότητα που οδηγεί τις περισσότερες φορές σε άλληλοσυγκρουόμενες επιδιώξεις, με κανένα

● ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΣΤΗΝ 4η ΣΕΛ.

ΠΑΝΗΓΥΡΙΚΗ ΕΚΔΟΣΗ

Το τεύχος μας του 'Οκτωβρίου θα είναι πανηγυρικό, άφιερωμένο στο έπος του '40-'41 και τη Ζαγορία Γυναίκα της Πίνδου. Παρακαλούμε τους φίλους μας να μάς στείλουν ό,τι έχουν σχετικό από άναμνήσεις, γεγονότα της περιόδου και φωτογραφικό υλικό. Οι έργασίες που θα σταλούν ως τις 10 'Οκτωβρίου δέν πρέπει να έχουν δημοσιευθεί άλλου.

